

10 septembrie - 16 septembrie

Misiunea în orașe, în timpul sfârșitului

Textul de memorat: „Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei!” (Ieremia 29:7)

Cei trei îngeri din Apocalipsa vestesc Evanghelia „oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod” (Apocalipsa 14:6). Evanghelia trebuie să ajungă la toți locuitorii pământului. Și, din moment ce oamenii locuiesc și la oraș, suntem chemați să lucrăm și în orașe.

Nevoia de a lucra în orașe a devenit cu atât mai stringentă, cu cât statisticienii de la Națiunile Unite au declarat că, pentru prima oară în istoria măsurătorilor, cea mai mare parte a populației lumii locuiește în zonele urbane. În prezent, misiunea urbană a devenit prioritatea strategiei misionare a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

În multe state, misiunea adventistă are mai mult succes în orașele mici și în zonele rurale decât în regiunile metropolitane. Studiile arată că majoritatea populației din unele centre urbane mari n-a auzit niciodată de Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea și, implicit, de mesajele celor trei îngeri din Apocalipsa 14.

Este clar că, dacă vrem să răspândim mesajul nostru în lume, trebuie să-l răspândim și în marile orașe.

Duminică, 11 septembrie – Caracteristicile orașelor

Orașele strâng laolaltă oameni diverși din punct de vedere cultural, etnic, lingvistic și religios. De regulă, fiecare grup își are propriul cartier sau teritoriu bine delimitat. Dar, tot mai frecvent în ultimul timp, granițele de acest tip dispar. Această realitate multiculturală ne expune riscurilor și situațiilor complexe, dar ne oferă și ocazii speciale de a vesti Evanghelia. Aici, gradul de toleranță la idei noi este mai ridicat, deschiderea față de alte religii este mai mare decât în zonele din afara orașelor, care sunt mai atașate de tradiție. În orașe există mai multe posibilități ca oamenii să intre în contact cu Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea.

1. Citește în Faptele apostolilor 18:1-28 despre un model de înființare a unei biserici într-un oraș. Ce lecții putem învăța de la Pavel?

Centrele urbane din vechime erau un adevărat mozaic lingvistic, cultural și etnic, la fel ca marile orașe moderne. Pavel a abordat o diversitate de tipuri de oameni. A găsit oameni cu care avea în comun religia iudaică, cetățenia romană și meșteșugul confecționării corturilor (după cum știm, el își câștiga existența din confecționarea corturilor). A locuit în casa unei familii în care atât soțul, cât și soția s-au convertit și au devenit evangheliști. A predicat în sinagogă până a fost dat afară, după care a organizat o biserică în casa unui credincios. I-a instruit și ia îndrumat pe noii convertiți pentru ca atunci când urma să plece mai departe să aibă pe cine lăsa în locul său.

Pavel era familiarizat cu mediul multicultural și multireligios din orașele mari și se simțea în largul său să lucreze în ele (vezi și 1 Corinteni 9:20-23). El știa cum să se adapteze la context și a învățat să prezinte adevărul în așa fel încât să răspundă nevoilor oamenilor cărora li se adresa.

Ce putem face, individual și ca biserică, pentru a fi mai bine pregătiți să îi abordăm pe concetățenii noștri astfel încât să ajungem la inima lor?

Luni, 12 septembrie – Suferința oamenilor din orașe

Când Hristos trecea prin Ierusalim, Capernaum și prin alte cetăți din vremea Sa, bolnavii, invalizii și săracii se strângeau imediat în jurul Său, dornici să fie aproape de Vindecătorul. Inima Sa simțea împreună cu omenirea suferindă.

În orașe se găsește mai mult din orice - mai mulți oameni, mai multe clădiri, mai mult trafic și mai multe probleme. Ele sunt o provocare pentru biserici. Vestitorii Evangheliei nu pot ignora nevoile uriașe ale oamenilor din jurul lor și nu pot pune accent exclusiv pe mesaj, fiindcă l-ar discredita. Dacă vorbim despre compasiune, har și speranță, dar nu le demonstrăm prin faptele noastre, vorbele nu vor avea nicio putere. Nu vom fi decât o altă voce în, multitudinea de voci care caută să atragă masele.

2. Citește Exodul 2:23-25; 6:5; Iov 24:12; Psalmii 12:5 și Romani 8:22. Despre ce realitate dureroasă vorbesc aceste texte?

Trăim într-o lume suferindă, care geme sub povara și sub chinul păcatului și din care evadarea este imposibilă. Însă realitatea aceasta ne oferă ocazia de a da mărturie. Trebuie însă să evităm o confuzie. Când vorbim despre percepția cetățenilor asupra capacității unei biserici de a percuta la nevoile lor, este important să facem distincție între evenimentele sociale izolate și acțiunile permanente de slujire care împlinesc niște nevoi reale. Oamenii fac deosebirea între o biserică ce oferă alimente câtorva familii o dată pe an, la o ocazie specială, și o biserică precum cea despre care vom vorbi în continuare. Ce face biserica aceasta, mai exact? Membrii ei se adună într-un centru social și le oferă celor doritori o masă caldă în fiecare dimineață. Și nu sunt chiar mulți la număr. Sunt doar cincizeci și șapte de membri, dar toți sunt trup și suflet pentru semenii lor. Activitatea lor este demnă de toată aprecierea. Ea necesită dedicare și un simț al datoriei față de persoanele în dificultate.

Gândește-te ce impact am avea asupra societății, dacă toate bisericile noastre ar face ceva pentru a alina strigătele de durere ale oamenilor din jur!

Marti, 13 septembrie – „Semănatul” și „seceratul” în orașe

3. Citește Matei 13:3-9,18-23. Ce învățăm din acest pasaj despre cum să slujim și cum să dăm mărturie în orice loc, inclusiv în orașe?

În parabola aceasta, acțiunea se desfășoară în mediul rural, dar lecția se aplică mai bine la misiunea urbană decât la misiunea în orașele mici și zonele rurale, deoarece în orașele mari întâlnim o mai mare diversitate de „soluri”. Tocmai din acest motiv este mai dificil să organizezi campanii de evanghelizare în orașe decât la țară.

Dacă fiecare tip de sol produce roade diferite, atunci se impune testarea terenului înainte de a investi în acțiuni evanghelistice. În cazul în care descoperă, în urma acestei testări, că terenul nu este chiar atât de bun, biserica ta va trebui să facă planuri pentru a-l îmbunătăți, afânând pământul bătătorit, îndepărtând pietrele din el și smulgând spinii. Cu alte cuvinte, pentru ca evanghelizarea să aibă succes, biserica are datoria de a pregăti terenul din timp. De aceasta depinde, în mare măsură, eficiența unei campanii de evanghelizare.

În 1 Corinteni 12, Romani 12 și Efeseni 4, Scriptura ne prezintă darurile spirituale. Ea ne spune că există o multitudine de daruri, dar o singură misiune. Pilda despre tipurile de sol în care cade sămânța scoate în evidență nevoia de a utiliza daruri diferite în lucrarea noastră din orașe. În orașele mari, „trebuie să fie implicați oameni cu talente diverse”, nota Ellen G. White. „Să fie folosite metode noi. Cei din poporul lui Dumnezeu trebuie să conștientizeze nevoile timpului în care trăiesc.” - Ellen G. White, *Evanghelizare*, ed. 2008, p. 54. Prin darul viziunii profetice, ea a înțeles ce condiții sunt necesare pentru eficiența misiunii urbane. Astăzi este chiar mai necesar să avem o strategie generală și complexă, care să facă apel la moduri variate de abordare și la daruri multiple. O singură campanie sau un singur proiect nu va avea un efect semnificativ pe termen lung. Programele de acest tip nu reușesc să-și facă simțită prezența în orașe, cu dimensiunile lor mari și cu structura lor complexă, influența lor ștergându-se cu totul în câteva săptămâni. De aceea, sunt necesare alte acțiuni prealabile.

Gândește-te la oamenii cărora încerci să le dai mărturie. Ce fel de „sol” sunt ei? Ce poți face pentru a pregăti terenul inimii lor?

Miercuri, 14 septembrie – Lucrarea personală

4. Citește Ioan 15:12,13; Iacov 1:27 și Galateni 6:2. Ce principiu amintit aici este esențial în orice

activitate serioasă de implicare în societate?

În mediul urban supraaglomerat, tindem să pierdem din vedere faptul că religia este personală. Ținta lucrării în orașele mari, ca de altfel în orice localitate, este aceea ca fiecare individ să dobândească o relație personală cu Hristos. Studiile arată că majoritatea convertiților Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea declară că s-au alăturat acesteia pentru că au avut o cunoștință adventistă. Și, de regulă, prietenia, în special în cazul acțiunilor care au în vedere mântuirea oamenilor, implică moartea față de sine și dispoziția de a urmări binele altora.

Toate etapele lucrării noastre - „pregătirea terenului”, „semănatul”, îngrijirea „plantelor” până la „recoltat” și păstrarea „recoltei” – au șanse mai mari de reușită dacă avem o relație apropiată cu oamenii. Așadar, să învățăm cum să le fim prieteni, cum să-i ascultăm și cum să-i iubim, Dacă lucrurile acestea sunt esențiale pentru a ajunge la inima oamenilor de pretutindeni, cu cât sunt ele mai importante în zonele urbane, unde locuitorii se simt uitați de toți și pierduți?

Elementul esențial al lucrării în orașe este grupa mică, iar aceasta poate lua forma „bisericii din casa ta”, ca în perioada Noului Testament (Faptele apostolilor 2:46), sau poate funcționa ca atare în cadrul bisericii mai mari. Dacă într-un cartier sau într-o zonă nu există o biserică, dar există cel puțin trei adventiști de ziua a șaptea, acolo poate fi organizată o grupă mică. (Vezi Ellen G. White, *Mărturii*, vol. 7, pp. 21-22.)

Metoda aceasta este fundamentală pentru lucrarea din orașe din mai multe motive. Un motiv este diversitatea culturală, etnică, lingvistică și socio-economică pe care o întâlnim chiar și în orașele de mărime medie, cu sutele lor de categorii și de subcategorii sociale. În absența grupelor mici care să țintească fiecare segment de populație, misiunea lui Hristos nu va fi realizată.

Un alt motiv este acela că, în orașe, credincioșilor le este dificil să-L urmeze pe Isus, Există multe presiuni, ispite și contacte cu religii și ideologii diverse. Unii credincioși se resemnează și pleacă din biserică, iar alții se izolează pentru a se proteja emoțional, dar, astfel, devin insensibili la oamenii din jur care au nevoie de modele vii ale iubirii lui Isus.

Joi, 15 septembrie – Răspunsul nostru la nevoile orașenilor

Nimeni nu spune că este simplu să te implici în societate și să le slujești oamenilor. Nu este simplu deloc, Oamenii sunt decăzuți, corupți, și nu le stă în fire să fie spirituali. Pavel însuși mărturisește că era pământesc: „Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească: dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului” (Romani 7:14). Dacă el era pământesc, ce putem spune atunci despre cei care nu-L cunosc pe Domnul sau care nu au avut o experiență personală cu Isus?

Și, pe lângă faptul că avem o natură decăzută, unii dintre noi mai trăim și în orașe, în aceste așezări renumite pentru influența lor negativă! Dușmanul sufletelor îi asaltează pe orașeni cu o mulțime de ispite prin care caută să-i prindă și să-i țină legați de păcat și de lume. În aceste condiții, este de așteptat ca misiunea în orașe să fie deosebit de dificilă. Dar, deși dificilă, este o misiune pe care am fost trimiși s-o îndeplinim și pe care trebuie s-o îndeplinim, ca biserică, dacă vrem să fim credincioși chemării noastre.

5. Ce spun următoarele texte despre motivul suprem pentru care trebuie să ne implicăm personal în lucrarea de evanghelizare?

2 Petru 3:9

1 Timotei 2:4

Biblia afirmă că Domnul Hristos a murit pentru toți oamenii, de la Adam și Eva până la toți locuitorii planetei din timpul nostru. Aici sunt incluși și locuitorii, numeroși, ai metropolelor lumii, și ei au nevoie să audă marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu.

„Nu există schimbare în soliile pe care le-a trimis Dumnezeu în trecut. Lucrarea din orașele mari este lucrarea esențială pentru acest timp. Când se lucrează în orașe așa cum dorește Dumnezeu, urmarea va fi declanșarea unei mișcări puternice, cum nu s-a mai văzut niciodată.” - Ellen G. White, *Lucrarea misionară medicală*, ed. 2001, p. 401

Apelul de a lucra în orașe este pentru fiecare dintre noi. Este un apel la o mai profundă experiență personală cu Hristos și la mijlocire serioasă în rugăciune, precum și la o planificare și o implementare extinse. Aceasta are la bază reforma și redeșteptarea, întrucât se va realiza doar prin puterea Duhului Sfânt.

Citește Romani 10:14,15. Ce apel scot în evidență aceste întrebări retorice? Concret, cum putem răspunde acestui apel?

Vineri, 16 septembrie – Studiu suplimentar

Citește cartea *Misiunea în marile orașe* (ed. 2012), o colecție de citate reprezentative din scrierile lui Ellen G. White despre lucrarea în orașe.

Un specialist adventist în misiunea urbană a realizat un studiu asupra articolelor lui Ellen G. White din periodice, în care apare sfatul său de a ne muta fie în orașe, fie în afara acestora. Din totalul de 107 articole, 24 dintre ele conțin sfatul de a ieși din orașe sau de a stabili instituțiile în afara orașelor, iar 75 de articole conțin sfatul de a ne muta în orașe pentru a lucra cu locuitorii lor. Restul de 8 articole exprimă o poziție neutră. Un istoric al bisericii noastre a sintetizat sfaturile lui Ellen G. White despre lucrarea în orașe și a arătat că, în ce privește instituțiile, ea recomanda ca ele să fie situate în afara orașelor și să acționeze de acolo; în ce privește lucrarea bisericilor locale, ea recomanda ca aceasta să fie efectuată din interiorul orașelor.

Ce planuri are biserica ta pentru lucrarea în orașe? Cum este poziționată ea față de zona urbană cea mai apropiată? Nicio biserică n-ar trebui să tragă concluzia că lucrarea în orașe nu are nicio relevanță pentru ea. Fiecare comunitate adventistă trebuie să participe la atingerea acestui obiectiv misionar important, Ignorarea orașelor și concentrarea eforturilor noastre în zonele din afara lor nu reprezintă atitudinea corectă față de misiunea pe care ne-a încredințat-o Isus.

„De ce să nu se stabilească în aceste orașe familiile care cunosc adevărul prezent? [...] Vor exista laici care se vor muta [...] la oraș, pentru ca lumina pe care au primit-o de la Dumnezeu să ajungă și la alții,” - Ellen G. White în *Advent Review and Sabbath Herald*, 29 septembrie 1891

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Neemia 6-12

1. Cine și cui i-a zis: „Un om ca mine să fugă?”?
2. De ce nu erau zidite case în Ierusalim?
3. Ce au făcut copiii lui Israel în a 24-a zi a lunii a șaptea?
4. Cine au fost cei chemați pentru sfințirea zidurilor Ierusalimului?

Calea către Hristos, capitolul 3

5. Când vom înțelege mai bine urâciunea și grozăvia păcatului?